

zovemo, pa je on, razborit i tih kako je bio, počinjao silna čudesa, gdje bi mi ostali sustali bili pred velikim trudom i svjetskom nezahvalnošću. Pa ipak mnato svemu tome, viekome uvjeren, da nije jošie svršio svoju učiteljsku dužnost, podvrgao se izpitni za građanske učione iz matematičko-prirodoslovnog odjela, te je i tadjer sjajno uspio.

I ostao je Građiću do zadnjeg svog dana. Molio doista drugom, jer svatko toži za boljim ostankom, nu odbilo ga, hoćeš, nijesi da vodiš skolu druge narodnosti, a zašto? — Bože dobi, jer si Hrvat!

Zadnjih godina narušilo mu se zdravlje. Rad čega? Da vam kažem. Vi nijeste poznali stare školske sobe? Da bi tko od vas imao koje živo, eš nebi ga bio pritorio u onu staju, stono se zvata školskom sobom. Narode moj, boravi u vlažnoj i tamnoj sobi dan na danak, godine i godine, govori vječno onim malim, pa, dok bi raja izgrizla i samo trdno željezo, kuk neća da izpije ono pluća, što ih sobom nosimo. Tako i naš Mato. Čuteš se i slabitim, pa on svjedger polazio, da vrši sveto svoje zvanje, unatoč tome, da ga i liečnici i prijatelji savjetovalše, nek zapita veći dopust, da si svoje izmučene grudi osvježi bistrijim zrakom. Nu Mato, svjestas si do najmanje tancine svoje dužnosti, osta u školi i — za istu plaća.

U zadnje vrijeme nebjie niti mjesec dana privezan uz krevet, pa se dne 5. ovog mjeseca odielio od svojih dragih. Ostavija sirotan za sobom vjernu i dobru suprugu Cilu sa petoro nejačadi, od kojih ponajstariji, zlatni Bogdan polazi prvu gimnaziju u Puli. Dao Bog gospoju toliko jakosti, da zmogne snesti taj pretežiti udarac, nek se pako tješi u tome, da joj je pokojnik ostavio krasnu djecu, koja će majci biti ponajljepša utjeha.

Na dan pogreba skupili se u Građiću skoro svi sudrugovi pokojnikovi iz pazinskog kotara, donijev svojem dobrom Matu krasan vienc, kano posljednje uzdarje najboljem svojem drugu. Pa usuprot nepovoljnom vremenu dohriilo u Građiće devet svećenika-zupnika, da svom prijatelju i suobčinaru izkažu posljednju počast.

Sprovod je vodio domaći župnik mg. Gabrijelid iz kapelana svog Skalsky-a i župnika Vitezica, a ostala gospoda župnici odjerali žalobne one psalme. Oko pokojnika su nosili učitelji voćlanice, da bi mu svjetlilo u vječni raj, a trojica pako žalostno uzdarje — nadgrobni vienc.

I smjestili smo ga tamo uz župnu našu crkvu, uza zid do ulaza, da bi ga se spominjali svjednice polazeći u crkvu. Tako eto odo naš Mato, unan i tih i dobar kako je bio, i mravu bi se bio umakno s puta, da ga ne pogazi. Uz živuća srca, sječaš se ga i same zidine gračaskog grada, kadno kugo njih bude večernji dašak polagoma zujo i pjevao pjesan o tihom i dobrom Matu.

Uz sudrugove i gg. svećenike, prisustvovali sprovodu pokojnikov prijatelj pazinski načelnik velenč. g. Dr. Trnajić, onda velenč. g. Križnić c. kr. nadzornik i više cienjenih okolišnih župana. Kotar koparski zastupala gospoda Bačić i Sječić, a kotare Poreč i Pulu g. Zidaric. Gospoda učitelji iz Kastva-grada, nemogavi prisustvovali pogrebu, opunovlastiše brzojavno, da ih zastupa pazinski učitelj g. Jelusić. Tako posla, zapriecane poslovima, načelnik Tinjana, vriedni Defar, svoga zastupnika. Čestita hvala svima!

Nakon mnogul turobnog opielu i mise, okol sata i pol po podne, skupili se dalnji dolaznici kod mnogoč. g. župnika i veleriednog domaćine Gabrijelida na doučak a uz nje i pokojnikovi svaki Petar i Frano. I naskoro se raziliš tko bliže, tko dalje, ostaviv za sobom svog druga i prijatelja, tamo u ledenom grobu.

A ti Mato, tamo te u božjim dvorovima, molj za svoje, e da strpljivo podnesu ovaj gorki udeš, prosj i za svoje sudrugove, da im vječni dađe jakosti, da ovrše svoje dično zvanje, a tebi bila lahka ova gruda ti rodna, za koju si ti tolli strepio i radio.

Iz Voloskoga pišu nam 12. t. mj. Kako vam jur javih 16. marča vršila se je pred ovim c. kr. kotarskim sudom kaznena razprava proti Ivanu Krstiću radi uvrede poštenja. — Zasebna obtužba proti istomu bila je predana na sud 1. jenara 1897. a kaznena razprava vršila se je tek 16. marča t. g. Kad se prošle godine jednom prilikom vršila kaznena razprava proti jednom našemu čovjeku a Krstić zastupao zasebnog tužitelja, zahŕtjavo je, da se vodi razpravni zapisnik u hrvatskom jeziku; dočim je 16. marča t. g. zahŕtjavo, da se isti vodi u ta-

lijanskom jeziku. Tada bijaše još Slavenom a sada? „Quantum mutatus ab illo“! Iza preslušanja svjedoka i zaključene razprave branio se Krstić, da je on bio od kastavskih mladića, koji su ga tužili, tobože izazvan, jer da su mu isti pred njegovim stanom „njavkali“ (za njega u ostalom dostojan pozdrav). To da mu je tako dirnulo u živce, da je morao jednoga ili drugoga od tužitelja čuštiti. Digne li akademičke nabrazbe u Krstića jel? Pravo je naglasio Dr. K. Janežić zastupnik tužitelja, da je baš on Krstić, onaj, koji mirne i triezne kastavske običinare na nečuvani način izazivlje, on čovjek, koji se doklatio u Kastavšćinu pošto nije mogao veđ nigdje. Ostajotaj! Njegovo ponašanje napram domaćemu pučanstvu, da se uprav gadi.

Iza toga bio je Krstić odsudjen na tri dana zatvora i nošenje troškova. Može biti zadovoljan, da mu je tako gladko prošlo. Ima na ovdješnem sudu barem 5 kaznenih prijava proti istomu Krstiću i radi bušenja javnog mira i religije, radi slivanja i javnog nasilja itd. nu sve te prijave rek bi, da spavaju (ili kako se izjavio jedan, koji kod toga ima nešto posla: da neće od tih prijava biti ništa) dočim se u slučaju koje kaznene prijave proti komu od naših ljudi, ako i nemaju nikakvog temelja, odmah i energično postupa. I to se može nazvati: „sijunam temporis“. Nadamo se u ostalom, da će se i proti tomu naći lieka. Kako oblasti rađe obzirno napram našim hrvatsko-slovenskim neprijateljem, razviditi ćete najbolje iz sliedećih činjenica:

Židovski „Piccolo della Sera“ od 17. marča 1897 br. 5547 donio je dopis iz Voloskoga: da je d-šao prečastni i presvjeli naš biskup tršćanski za vrijeme izborna u ove krajeve u svrhu agitacije za hrvatsku stranku, da su se običari Pularske županije nanj nabacivali kamenjem, krumpirom itd., da se je on išao potužiti radi toga c. k. kot. glavaru u Voloskom gosp. A. Fabiani-u a ovaj, da ga odpravio opazkom, da je presvjeli biskup mogao ostati kod kuće, pa da mu se ništa neugodna nebi bilo dogodilo. Ovu od početka do konca izmisljenju viest izpravio je g. A. Fabiani i izpravkom u „Piccolo della sera“ od 26. marča 1897 br. 5556, a „Prava Naša Sloga“ (Krstićeva Lazitorba) od dne 27. marča 1897 br. 23 doniela je u svom uvodnom članku skoro dooslavo gornju lažljivu viest „Piccolo della Sera“ glede biskupa ipak je slobodno prošla kroz cenzuru, premda cenzorom „Prave Naše Sloga“ je isti g. A. Fabiani, koji je prije izpravio tu lažljivu viest. A zašto to, pitamo se ovdje? Nu mi znadem ovdje dobro što taj postupak znači.

Samo dalje tako, nek se puni gorka časa. Znajte pak gospodo, koji sada veđrite i oblaćite u Primorju, da smo mi Hrvati imali jur drugijih neprijatelja nego li ste vi i Vaš najjuviji saveznik, odpadnik Krstić, pa smo ih sve svladali. — Hoćemo Božjom pomoću i Vas.

U zadnjem dopisu iz Voloskoga podkrala se jedna pogriješka. Onaj čovjek, koji je Krstiću na javnoj ulici rekao: „bravo signor dottor, questa volta la ga salva l'atria“ nije c. k. poslužnik poreznog ureda u Voloskom, već je to porezni eksekutor u Voloskom: Ivan Pavletić, čovjek koga osobito preporučamo pažnji naših ljudi u ovom kotaru, jerbo čini se, da bi on htio vršiti nekakvu političku misiju u ovom kotaru. U toliko molimo, da izpravite zadnji dopis iz Voloskoga tiskan u broju od 8. t. m. dične „Naše Sloga“.

Razgovor

med mužem i ženom, u jednoj kopačkoj obitelji marča 1897.

Ž u v a: Čuješ Kekica, kako je pasal denes naš Kokošić na sudu ži popi?

K e k i c a: Postute me, dragi moj Žuva, va mieste ni denes drugoga govora ko ne od toga. Kokošić mora platit 40 florini, ali poč osen dan va perznu.

Ž u v a: Ako je to istina, mene ni treba, da večeram, volim ent to, nego ki bi mi dal ma beznam ce.

K e k i c a: Tu vam je veli smih, zac da poklen se je snila na sudu ta stvar, šel je doma i rekel je zeni: Marijeta moja, osndili si me.

Ž u v a: Ce mu je ona odgovorela?

K e k i c a: Ter žnate, da ga ona brižna uvik kara za benastoće.

Ž u v a: Ce, ti govoriš, za benastoće, da biš eula, kako on cakula kada je pred njim ki kopat ali ka nasa cakulona.

K e k i c a: Da, de, ma denes da ga ni bilo vojs cakulat. Deržal je u rukah

niku hartu, govore, da je to bil list albokata, pe je z nje štli ce je govorel; nego kada su mu jeden pop dal najzada jednu pridiku, va koj šu mu rekel, kako on uvik vridjuje popi, sudec ga je pital ce će na to odgovorit, a on je počel obracat hartu po rukah i nic je zamrlijal, ma se ni moglo razumit ce.

Ž u v a: Tako ce bit istina ce sen col ovih dan, da mu je preporučil nodar neka nećakula preved.

K e k i c a: A zac to?

Ž u v a: Zac da ce bude menje govorel, ce bit mudreji.

K e k i c a: Tako ce bit. Jajte sad, jajte, dragi Žuva, zac ce vam pacenta ustint, pe čemo još od toga govorit.

Franina i Jurina

Fr. Jel' još ki kada, ki „ma čj“ štš?

Jur. A je ki ter ki. Neki ju štš, da se malo nasmeju, a neki zač misle još vavek, da ce morda kada ter kada će pametnega va njoj nač.

Fr. Ma ter vavek jenu pill.

Jur. Onako, kako j' Kajfa prej klepetal z jezicinu, onako sada črka s pe-resinun va listicine, kega plaćaju Talijani i još neki.

Fr. Ki su ga čujevat' klepetat, oni se smeuje i pomiluju oneh, ki još misle, da te ča va njoj pametnega nač; ovisti pak sve jače kimaju s glavum i hitaju ju jedan za drugom ča.

Jur. Još malo, pak te Kajfu poznat i onisti, ki nepoznaju njegove peršone i ki nisu imali časti čut ga klepetat s jezicinu.

Fr. I pak ce se svi skupa sinet i prezirat onisteh, ki su se za Judine srebrnjake prodali tujincem.

Fr. Ma da „ma čj“ dobro nosi onen, ki ju pišu i štampaju.

Jur. Bi reč, aš neki su prišli š njun i do konjica i do karosice i kučera, a Kajfa, da nepotrebuje već čuda u svoje teti ni svoje sestri; i da se je veđ obradno pokrpal, odak se pul štacijona valja.

Fr. Ma čji da su našli veđ i principa.

Jur. Su, su, ma mu motika rabi.

Fr. Aj ce pod stare dni i palica, ako ne bude bolje nastal svoji posli.

Jur. Ce ga benj Sločanec pomoć.

Fr. Ma ce trefit.

Fr. Straši l' još pul Mihotić?

Jur. Ča ti se vrti?

Fr. Aj da j' nekeh tam zelo.

Jur. Je, je, ma su ih našli.

Fr. Kade zlođeja?

Jur. Pod smokvun.

Fr. Ča biš rekal, ce l' se nać ki tovar, ki ce poverovat onen rukavašken merčinom, da te oni cesti onuda pođelat.

Jur. Po moju grešnu je tamo takoveh trubil, da ako njim rečeš, da tovar va zrake leti, te poverovat.

Fr. Onda se nečudim, da jih mačji na bršljan peljaju

Jur. Aj bi meritati palic na se a slami va se.

Fr. Kako to, da ona „mačja“ veđ niš ne spominje stare raprezentante?

Jur. Aš su njoj računji usta začepili.

Različite viesti.

Uškranj blagdanij bijahu letos vrlo krasni. Njihov sjaj povisilo je prekrasno vrijeme, koje ih je pratilo. Blago proljetno sunašca grijalo je: božju narav oba blagdana: Zelene livade i polja, gajevi i ša-

mice, podavale su ovina velikim blagdanom još veći sjaj, uzvišeniji značaj. Crkvene svečanosti obavljene su svuda u prisutnosti mnogobrojnog-pobožnog naroda. U gradovih i veđih mjestih bjelazo je pučanstvo svakog-podlje, podna u krasnu prirodu, da se naučava čista zraka i toplia sunašca. U obće može se reći, da nismo imali veđ dngi-tiz godina krasnijih uskrnih blagdana, nego li bijahu letošnji.

† **Frano Rubša.** Premijno je prošloga tjedna na Voloskom F. Rubša, rodom Kastavac a nastanjn u Voloskom, gdje je na Lipovici imao svoju klesariju. Svojom trudom, marljivošću i umješnom znao si je stieći liep imetak. Zdravljem bio je junacina, da mu ima malo para, do pred kakvu godinu dana. Već kakvu godinu dana je u zdravlju padao skoro vidljivo od dana na dan. Pripovjedaju, da je počeo padati u zdravlju, otkad je izčeznuo iz Voloskoga i Opatije. Ivan Škrlj, poznati poduzetnik za gradnju kuća. Škrlj bio je dužan mnogim, nit isti radnici nisu nit danas plaćeni za svoje krvavo zasluženo dnevnice. Baš i taj slučaj razjasnje postupak c. kr. oblasti na Voloskom, i onoga c. kr. kotarskoga glavarstva, komu je načeln g. Alojzij Fabiani. Škrlj je ostao dužan liepu svotu noraca i pokojnom F. Rubši za klesariju. Škrlj je imao kolešta i za dobiti, i da je izručio izjavnije poznatom Dr. Ivanu Krstiću, i naručio mu, da najprije plati upravo Rubši. Dr. I. Krstić da je neku svotu i izjterao, ali nije Rubša od toga ništa dobio. Dr. I. Krstić da je rekao, da neće on badava gaziti blato od Matulja do Voloskoga i Opatije, i da si je pridržao novce, što je izjterao za svoj trud i trošak. Rubša, gubeć sve više nadu, da će dobiti svoj teško i dulje vremena zasluženi novac, a toga novca da bijaše blizu 2000 for. kod Škrlja, postajao je sve jače zdvojan; svoju zdvojnost, htjeo zadušiti vinom; od zdvojnosti nije mogao spavati. I tako je gubio sve malo po malo zdravlje, nabrao bolest, i podlegao njoj — premda, ostavljajući mladu udovu i dvoje neobskrbljene djece. Po drugi put bio je oženjen sa Karlov, hčerju čestitoga Mikule Dubrovića. Sprovd je bio liep. Bilo je pri njem rođa i prijatelja i štoratelja pokojnikovih i njegovih. Prošio Bog onim, koji su krivi tog prerano smrti, kriepio one, koji su prerano ostali bez supruga i oca, a njemu daj pokoj vječni!

Iz Beča pišu nam 20. t. mj. da će hrv. omladina u Beču držati u petak dne 30 aprila t. g. svećane zađušnice za pokoj duša neprežaljenih hrvatskih mučenika bana Petra Zrinškoga i šure ma Krste Frankopana u crkvi „Maria Treu“ (VIII, Piaristengasse) u 8 sati u jutro.

Istog će dana u 10 sati u jutro otići brojna deputacija hrv. omladine u Beču osobnim vlakom u bečko Novo Mjesto, gdje će na grob neumrlih velikana položiti vienc, a g. K. K. stud. phil. držati svećani govore.

Njemački cesar u Beču. Dne 21. t. mj. u 11 sati u jutro stigao je njemački cesar Vilim u Beč, gdje će biti gost našega cesara i kralja. Na kolodvoru dočekao je svoga gosta nač vladar, više nadvojvoda i dostojanstvenika.

Grčko-turski rat. Iz Carigrada proniela je dne 18. t. mj. zica šrom svieta viest, da je tursko ministarsko vieđe zaključilo, da Turska naviesti rat Grčkoj. O tomu bijaše obaviešten odmah grčki poslanik na turskom dvoru. Poveđ tomu navieštanju rata nalazi Turska u tom, što su grčki ustaše opetovno prodri na tursko zemljište, na tursko-grčkoj granici.

Pravi povod svemu tomu treba tražiti u pobni kršćana na otoku Krei, kojine mogu više podnašati turskoga nasilja. Pučanstvo toga otoka, po većini grčke vjere i narodnosti, htjeo bi, da se otok prihoji Grčkoj, čemu se dakako Turska protivli. Na ot ku traju mjeseca i mjeseca namli i bujevi izmedju grčkih ustaša i turske vojske. Tamo su poslale i europske velelviasti svoje ratno brodovlje i nešto četš, da zapriecaj pokoj i da uvedu red i mir na otoku. Velelviasti su doduše zapriecile grčkim četam, da zanznu otok, ali odatle se porodio rat na kopnu.

Grčki ustaše skupljali se na grčko-turskoj granici neprestano. Tamo je pošiljala i Grčka svoju redovitu vojsku hoće biti postignuti od Turske silom ono, što nije mogla diplomatski putem. I Turska skupljala je svoje čete na granici, da budu pripravne na odmazdu, ako bi prekoraćie grčke čete njezinu granicu. To se je dogodilo i radi toga biepu danas ošljog granica krvavi rat. Grčki dobrovoljci pružili su u Maceđoniju kod mjesta Kranje i Graveno opetovno. Dne 16. t. mj. prešli

su Grci granica s velikom silom, te navali na turske čete. Ako svi znači nevaraju, Grci neće moći odoljeti premoći turskih četa, koje su dobro uvježbane, ratoborne i mnogobrojne. Bat će se prenesti posvotj prilici na grčko tlo i turske čete doprijet će u natarnog Grčke tako daleko, kako budu te velenosti dopustile.

Obitojska svečanost. Ovih uskrsnih blagdana stavila je ovdajšnja rođoljubna obitelj Mankočeva riedku svečanost. Glava obitelji g. Jakov Mankoč slavio je svoju 85 godišnjicu, kći, gospođa Karolina, udata Margreiter, svoj srebrni pir, a trgovka trdica Mankočeva 50. godišnjicu svoga obstanaka.

Mnogobrojnim čestitkama, rodbine i prijatelja pridružujemo se i mi živom željom, da bi pratila tu uzoran slovensku obitelj najbolja sreća.

Glashenu veser priređuje si odbor Slavjanski čitalnica, u Trstu u subotu dne 24. aprila. Ova zabava bijaše urešena za 10. t. m. ali moralo se ja odročiti radi bolesti g. Lavričeva, na kojoj su glavne točke programa.

Nova divljačva. Ovdajšnji „Edinosti“ brzojavljaju iz Kopra dne 21. t. m. da je koparska „Signoria“ ponovno navaila na parobrod između Trsta i Kopra — na otvorenom dakle moru, gdje nije moguće bježati — na slavenske djake, koji su se u Kopar vraćali. Siromašne djake oslobodili su najveće pogibelji oružnici i e. k. kapetan Boronio. Kad će već jednom prestatu u Istri ovakva talijanska divljačva? Glavnu skupštinu obdržavati će u nedjelju poslije podne „Delalsko podporno društvo“ u prostorijah „Tržaškoga Sokola“ sa običnim dnevним redom.

Iz gošćinog izvješća, što ga je odstupajući odbor tiskom izdao, doznajemo, da je to naše najveće i najvažnije narodno društvo prištedilo u minuloj državnoj godini skoro za 3000 for.; da iznaša društvena imovina oko 22.000 for.; da je društvo izdalo za podpore svojim članovom u minuloj godini skoro 10.000 for.; da liekove 1193 for.; da bijaše bolnih članova tečajem godine 468, od tih je umrlo 11.

K nesnosnim odnosajem u Kopru. Iz onih strana piše nam prijatelj: Bio sam u Kopru dne 8. o. m. po svrjem poslu. Sasvim mirno prošao sam velikim vratima u Kopru, kad u jednoj ulici počnu vikati za menom: Čičo, porko krovato, m... itd. a na Peškariju dočekala me gospođa s fakini i drobnom čeljadju krompirom, gnjilim lukom, limunima, i klobuk u mi s glave sbili pred dućanom Frana Stolfe. Išo sam mirno svojim putem u samostan kod sv. Anje, ali me čekala moja k. ija. Za menom vas Kopar, žvižduk, vaped — gotovi pakao. Koji su mi na odlazku opet napali blizu mora kamenjem, premda su u blizini bili na straži dva oružnika. Znam, da smo u Istri, gdje su na nas pravice nije, ali zar smija ovako, mene u Kopru njim nepoznata a tako valjda svakoga bezkaznjeno napadati? Javit ću isto i našim zastupnicima.

Medju prijatelj. Već nekoliko puta bila je raspisana dražba na imanje Josipa Marotti-a iz Spinciča. Svaki put je nekako znao odoljeti prodaju. Medju tim tjera on nesmiljeno svoje dužnike, bez da on razne svoje dugove plaća. Ima jih nekoliko i u Spinciču, koji su mislili, da nešto malo duguju „Pešči“, a kad tamo, bilo je toga i dva, tri puta više. Pomatili su se, i moraju plaćati, koliko „Pešči“ od njih traži. Neke su morali prodati i njive i sjenokose, da mu mogu platiti dugove, a drugi su se morali drugdje zadužiti. Nego najgore do sad dogodilo se je Antonu Spinciču Reparu, vjernomu prijatelju Josipa Marotti-a. Anton Spincič Repar bio si je uzao posudu od kakovih 800 forinti kod zemaljske banke u Poreču, da ujedini svoje dugove, i da pak malo po malo svoj dug oplaćuje. On je zanemario svoje dužnosti, zaostajao je sa oplaćivanjem rokova. Od mala je za platio za njega Josip Marotti kakvih 150 forinti. Valjda mu je stogod i posudio. Stvar je došla k kraju. Prije nekoliko dana bila je prodana na dražbi skoro sva imovina Antona Spinciča Repara. Prodali su ju zemaljska banka u Poreču i Josip Marotti. Zena mu plaće i nariče, djeca trpe svakojako pomanjkanje, a on prijateljuje i na dalje sa svojim prijatelj. Imanje Andre Spinciča Repara bilo je jedno od najboljih u Spincičevu. Poslije njegove smrti došao je jedan dio u ruke rečenoga Antona, drugi dio u ruke mladjega mu brata Frana. Fran je sagradio novu kupaću, pošteno radi i zadovoljava svojim dužnostim, ter napreduje. Anton je ostao u sta-

rinjskoj kući, a sada su mu i nju prodali njegovi prijatelji. I to je jedan primjer, kakvi su ljudi i kakvi su naši. Tamo je prijatelj majkih, Franje je naš.

Brzojavna postaja u Zminju. Doznajemo iz posve pouzdana izvora, da je dozvoljena brzojavna postaja, sdružena s poštom, u Zminju. Nit obcina nit občinari nisu dužni za to ništa doprinuati. Tako se je izpunila i ta želja i težnja one naše obdine. Tako su uslišane ponovne molbe one obdinske uprave, podupirane i sagovaranu po zastupniku g. Vjekoslavu Spinciču javno i privatno. Sad da se onaj pošti i brzojavnom uredu dozvoli jednoga listonošu, bilo bi obdini i občinarnom zadovoljeno u poštanskih i brzojavnih stvarih.

Izborne vesti iz Porečkine. Pod ovim naslovom priobrićamo u br. 14. od dne 8. t. m. j. obširniji opis o izborih na Porečini. Upozoreni od kotarskoga poglavara u Poreču g. Lascia o nastojnosti ili neistinitosti jednog mjesta u rečenom opisu, izpravljamo rado pogriješku nehote, da se nikomu s naše strane naneše ikakva krivnja:

Tamo stoji najme, na 3. stranici u III. stupcu koliko sliedi:

„Birač Stifanid pripovjeda, da ga je izborni komesar g. Lascia oštro pokarao, što je smutio ministarstvo, namjestništvo, kapelanat, da i isto žandare. A pri tom, da ga je močno udarao po prsih.“

Gospodin kotarski upravitelj izjavlja, kako je Stifanid rekao, da se neima zaravati oblasti, bilo to ministarstvo, namjestništvo, kapitanat ili oružništvo. Stifanid da je stajao odaljen od njega 4—5 koracaža t. j. pred komisijom, dočim je on sjedio u kutu, te da je posve izključeno, da bi se ga bio ni dotirano, a kamo li udario. Sve to da je u zapisniku komisije ubilježeno pred svjedoci. Izpravljajući ovim spomenutu neistinitu, žalimo, što bijasmo tako obavješćeni. Gg. dopisnike molimo pako, da nas izvješćuju jedino ob onom, što je istinito i što nemože ni njim ni lista škoditi.

Iz Malnske pišu nam 17. aprila 1897. Priobćujemo Vam, velenčani gospodine uredniče, da imamo napokon novu rivi.

Preko deset godina radilo se od strane obdine i pojedinaca o postignutu tli potrebite rive; ali sve badaval!

Trebalo je — nesamo za uređenje ove, nego za čitavi niz lučkih radnja na raznih mjestih divlje romantičnog kvaterna — žive rieči i tople preporuke našeg dičnog zastupnika na carevinskom vieđu, bez kojega nebismo je ni danas imali.

Na prvom mjestu dakle zahvaljujemo narodnom zastupniku gospodinu profesoru Spinciču, čijeg zagovora nezastupnja, pravog govoreć, nekoji odvješnici nezahvalni Talijani, nebrojred onaj par amo zalutalih purana, koji su se bili baš onda, kad je gosp. Bog ljudem talente djelio, s jelapom potrovali.

Hvala ide nadalje i visoku e. kr. pomorsku vladu u Trstu, koja se doista sa provedenjem radnje požurila, te koja se prema obćini čak darežljivom izkazala. Mi se dapače nadamo od sudašnjeg njezinog gosp. predsjednika, da će nam i ovaj posve nevaljali lučki svetionik, do kojega se brodari i na kojeg se radi njegove vrlo slabe svjetlosti neprestano tuže, čim prije sa jednim boljim, odgovarajućim današnjim potrebam izmjeniti.

Zahvaljujemo napokon i gosp. inžiniru Beckeru u za trud, što ga je uložio, da čim ljepše i mjestinom okolnostim prikladnije izpade njemu povjerenom djelo.

Toliko časte se izjaviti Malinskari! Meni pako, kao piscu ovih redaka, budi dozvoljeno opaziti, da se žalibogo nedade toliko reći u pogledu njičarskih lučkih radnja. O tom bit će se valjda osvjedočili i tada putujuća gg. gradjevni sarjavnici pomorske vlade.

Osim Malnske, draga i naravska luka njičarska u svakom je pogledu jedna od najvažnijih cielog zapadnog djela otko; pak se tamo htjelo učiniti nešto ali se u istinu još nije učinilo ništa. Ja se ipak uz njičare nadam, da neće trebati ponovne preporuke na carevinskom vieđu, već da će sama visoka e. k. pomorska vlada, kao također i g. inžinir Becker uvidjeti potrebu sniženja sadašnjeg mušića i produženje istoga u onom smjeru i smislu, kako su svojedobno i opetovano njičari molili.

Talijansko izborno sredstvo. Prijatelj u Liburniji izročio nam izvorno pismo talijanske gospode u Istri, kojim su za sebe kod izbora radili i koje glasi:

Fidenciar
Pozor!
Slovenska ideja u Istri napreduje stal-

nim korakom uzprkos svim naporom naših narodnih protivnika. OI strana Hrvata i Talijana. Dase obrani naši domaći Istriski zaik Slovanski. Je potrebno dase izabere zastupnika za carevinsko vieđe i to izabirat čete dana 10/3.

Mi kako zastupnici Slovenskoga Narodna o. našoj Istri. Vas molimo de radite i izabirate zastupnika kojega. Vam mi pravi Istrski Slovenci priporučama. Koj će sigurno raditi de bude ostala naša Istra slovenska a nikad ne Hrvatska ili Talijanska.

Ako čete kakovih pojasnila i v to sverbu novac kojeh morate dobiti do dve hiljadi javite nam pod naslovom što neće nitko mud od ovoga što:

Poreč Isterski Slovenci
ili Pulji Isterski Slovenci
Post arestante.

Naša poruga pogrdu. U porečkoj babi br. 795 od dne 10. t. m. nalazimo posebnl članak pod naslovom „Divagazioni nel campo clericalo“, u kojem pjeva silno slavošpjevne zloglasnomu lažikatoličkomu listiću „L'Amico“ radi njegovog odlučnog talijanstva. Pak još ima tobož Slavena i katolika, koji svojim novcem podupiru to židovsko-lažliberalno poduzetje.

Izviešća a jedinac obdinskoga zastupstva u Kastvu, obdržavanih dne 16. februara i 20. marca t. g. Ta zanimiva izvješća dalo je ono rođoljubno glavarstvo tiskati, te da tako lahuo u ruke svakomu obćinarnu, koji se za to zanima.

G. Frank i — pošta! Iz Pule pišu nam 15. aprila: Već više vremena nije se nitko oglašio, da što javi o neredu ovdje na pošti. Neću ni ja, nego s amo četiri slučaja navesti — pa neka o tom sudi svaki po svoju:

1) O činovnicima slovenske i hrvatske narodnosti, da se je izročio gospodin upravitelj na sliedeći način:

„Imam schickit man mir hieher diese krainische Banda.“ — (Uvjek mi samo tu kranjsku bandu [četu] amo šalju.) Bravo!

2) Gospodin Mardešić donio je na poštu novac zavit u komadu „Narodnog Lista“. Kad je činovnik Trigari vidio taj nedužni list, planuo je na g. Mardešića: „cosa anche sto folio ščavo porte qua!“ Gosp. Frank! *altroche krainische Banda.*

3) Gosp. Lačko Križ primio je od g. Fr. Fleg a brzojav, koji je platio i odgovor. Brzojav donieli, a blanketu za odgovor ne; istom kada je gosp. Fleg o pisao i čuđo se, kako to, da g. Križ ne odgovara na plašeni odgovor i sam gosp. Križ na brzojav pitao za uzrok, tada istom našao je činovnik vrednim blanketu poslati Herr Frank! *altroche krainische Banda!*

4) Gospođa Pavlina Pavešić u Pulj donela je preporučeno pismo na poštu, dakako hrvatskim naslovom. Činovnik morao je izdati i primnicu (recapis) sa hrvatskim tekstom. Dakako, da je tu mučeno za jednog činovnika, pa da u budude toga nebude, podučio on liepo gospođu Pavešić, neka ona u budude napiše naslov talijanski ili njemački. Bit će tu služenji odgovorila mu vriedna gospođa i došla meni javiti stvar. *Altroche krainische Banda!* Da Vi gosp. Frank u neimate va pošti baš „krainische Banda“ mogli i morali biste sa „Vašom Bandom“ brzo zatvoriti butega.

Vrabc nad poštom.

Lovranske pačuharije. Ovi dni prišla je va Lovran prejasna princeza Marija Jožefa i sla je bivati va kuću gospodina Pia de Persida, vrednega i dičnega našega prijatelja. Svaki pravi Lovranac veseli se od srca, da se je prejasna knežinja udostojala prit va ovo naše mesto, i želi Njoj i svem Njijem dobro zdravlje, mir i zadovoljstvo, i to sve za onu vruću ljubav, ku su naši stari lovranski i austrijski Hrvati svako doba izkazovali svoj rođbini previstlega našega cesara Frana Josipa I. To se zna, ja govorim samo va imene od nas Hrvati, ki smo za našega cesara rado svoju krv levali, a ne kako Taljani redentišti, ki su va Trste na njega hitali b c m b e i druge stvari, samo da nam ga hudobe ubiju. Mi lovranski Hrvati bimo i danas šli pod Lisu kako na pir, samo da nam je obraniti našega dobrega cesara onako, kako su to delali i naši stariji. Zivio Franjo Josip I. naš premljostivni cesar, živila i prejasna princeza Marija Jožefa, živila!

..... Kada je fameja doznala, da će princeza prit va Lovran, sva se je nekako važgala od veselja. — *Caparemo fite,* govorili su, i počeli se pogajat, ki će ju pođ pozdravit. Pokie su se cele četiri ure pravdali, odinčili su, da će ju pođ prijet. Capovilla, pak on se crjenum bradum i

— *Mi antare kul armonika, mi šon are. Radecki mari: tiruli, tiruli, tiruli, ti ti ti ti.* Fameja mu je vaje odbrusila, dav to nebi bilo lepo, a on se je razjadil, pak je za deset šal z Mojičcem k Ide na žanjid „šilivovice“, i sve je promišljaj, kako bi opet postal Hrvat, kako je ono prvo bilo. — *Korpa te pako, jera širi folie Krovato, mi šare ankora una folia.* Pak je Mojičca pital, da ako bi ga još zeli za Hrvata, a Mojičca mu je varamente rekao, da ga lepo molli i prosil, da neka ostane još Talijan, zaš da ča bi nebog; Taljani storihi prez njega. A i neki vanjšćaki su ee jadili, da žač se nebi i kega z vani zelo, ter da ča su grajani više nego vanjšćaki, da ča nebi i oni bili dostojni reč prejasnog gospe, da ju i oni ljube i štijaju.

Nato je on s crjenum bradum rekao, da vanjšćaki ne znaju onako lepo govorit kako neki grajani. — *Ja ma znaju za vas vapi juraj juraj i hip! hip!* rekli su vanjšćaki. I pravo je, kada su bili blizu balotacioni, ala vanjšćaki bračo naša, dragi kumpare semo, dragi kumpare tamo, kako je doma, a? Su vam ča doma zdravi? Ej, to su se okolo njih mazali češ Pože više, a sada kada je fameja prišla na korito, neče neboga kmeta ni da abadi. I ja ču reč, ča bi bilo zbrat va deputacion jednega kmeta, ča ih ni morda vredneli i razumneh? Ma ne, oni te sve sami. Ča je bolje je za njih, a ti kmeta gloji kosti. Oh! ... pak da se nebi čovek razjadil! Ma homo mi napred s našim Storijum. Mludri Francelin je vaje rekao, da on ne more pođ, zaš da je namoran, pak da ne bi mogal govorit. *Dizgehlo ai buzdi,* ma ne miga mane. Ma viš ga malo, namoran je bižan. A ja da ne bimo znali, da mora siromah četiri ure „Stroligat“ va sebe, ako će samo jednu besedu reč. Ča ne more reč: — *Ja ne grem — zaš nisam zato, pak nikomu ništa. Nego kega će sada na mesto njega? Da kega, ako ne Rozmann! Ki veseteji od njega. Denciju mu je posudil dugu črnu veladu, a Jure cilindar, on veli cilindar, ki mu služi za pokrit oni ... vlasi na glave. Brageše su mu istina malo žmarene, ma niš zato, ter ča ih benj veladu pokrit. Zena mu je dala rukavice, i tako se je Rozman spravil kako jedan *šurpin*. Gre ti on k onemu s crjenum bradum, i najde ti ga obućenega va *mondure*. Da vidite sada ka *jeložija*. Rozman vrišči, da to ni lepo, da ale svi jednako, ale niš. Capovilla je dal pravo Rozmanu, i tako se je bižan *Barbaroša* pokle su se dve debele ure pravdali, najzad moral pođ suč. — *Djaoelo, i farbece mistet, ke žu žije podesta.* rekao je Capovilla Rozmanu, dokle se je *Barbaroša* sučeval. Kada je bilo sve pripravno šli su svi tri put Komušćaka. Pred Ferdinandovum barakum ih je Rozman *fermil*.*

— E, digo, rekao je, kako ćemo ja pak pozdravit? — E, taljanski, da kako drugjeji, otresal se je on s crjenum bradum. A Rozman: — *Ja pak mislim, da bi bilo puno bolje, da se ju pozdravi nemški. Da vidite sada Barbaroša. S te kada čuti staru Cozotu dole na peškarije? Beni, jušto tako je u on počel vrišćati na Rozmana: — O to pak ne — a viš ga malo! Zato, zaš on zna nemški, bi otel, da se ju pozdravi nemški. Če ti se dat i de kra se *kava sangue*. — Češ mučat, peraća nijedna, zavajpil je na njega Rozman, češ bolje storit, da zameš kopiro, i da delaš postoli. — A ti kranjska vira... počel je Barbaroša, ma ga je Capovilla valje prekinul i dal mu je pravo i rekao: — *Greste ale ne greste!* I šli su dalje jedni, kako da su jedan drugemu obed pojili. Pridu ti oni pred „Pankaus“, pak kada ti temu nebeše, doznaju ti oni, da je prejasna princeza, dokle sa se oni po česta dregali i pravdali, već bila prišla, i da želi, da se ju pusti s mirom. Ponišlite si sam, s kakovemi se je nosi brižna „fameja“ vratila va Lovran.*

... Nebore, neki je ovi dni raznesal po Lovrane, da misli on Krišćić s Matulj prit bivati va Lovran. Neki govore, da je otel ostat na Voloskem, ma da je čul, da su Volosćaki puno *navigecali* po Americi, da znaju kako se s *boksi manija*. Zato ga i ne *komodit* Volosko, kade te muži; da ako njim Bog da dočekat starost, da im bude glava *liša*, a ne grabujava, kako nekem nebogem Rukavčanom i Matuljcem! Kada je naš Jure doznal, da će Krišćić va Lovran valje ga je *tremajojla* spopala. Šal je vaje staromu Toniču, kega je *šraz* popal, kada je čul zato.

Puno vremena su me soban govorili to se zna kako vavek latinski. Govorili su jako tiho, pak nisam mogal čut ako neč *je imat strahidus od trinkitibus i od rogidus* brri! Brižni stari, da bi ih ki ta malo utesil. Mo će, još će njim se smet

rugat, kako onput, ako se spamećujete, kada se je pivalo po Lovrana: *Cara Burina, bela blondina per far amor*. K vragu, i ja sam već pozabil.

... I ova valja zlata. Francerlinova mat je neki dan pasevala po Stubice, Pod jelinu je bilo nekoliko ljudi, kem je stari Tomić štel onu „Pravu zloću“, ka se štampuje gore na Matuljahu. Stel ju je na glas pak je zazval šioru Viliju, da neka prida i ona malo poslušat, ča je na foje. Ona je valje odgovorila: *Nerazumen ja Hrvat-šiti, ne. A stari Tomić* — ja, ma ovde je neč kontro Spinčiću i Laginja. A stara Vilija brže bolje: *Dunke razumem, dunke razumem. Dijo mišo ke gente!*

A moj srdačni Kobulid? Odgovora još ni blizni ni dugo. A ke nova la? I tu se *trata* za jedanaest tisuć florini. Još mu ih obećajem deset tisuć, ako mi je vreden dokazat črno na belem, da on ni Hrvat. Toliko Kobuli, a Krstiću ču čarovat naj-ljepšega mačka, ako mi je vreden dokazat, da on ni v nekoj „Pravoj Sloge“ napisal, da ima v Istre i Hrvati i Slovenci. Ako je vreden dokazat, da lažem ja, kada to govorim, onputa ču mu dat 100.000 flor. Ljudi obogatite se, dokle sam od volji. Barba Tončić.

Još neč. Ljudi moji, kako mora bit lepo nekemu postmajšteru va nekon meste na oven svete, kada jutro zna me fašicu od Slogi, pak najde nutre onako kakovu dobru *prešicu* tabašiča, ča mu ga kada i kada dan ja ale pak ki drugi!

Uredništvu
Naše sloge

u Trstu
Temeljem §. 19 tiskovnog zakona
uvistiti u dojdnućim broju Vašeg lista sliedeći

„Izpravak“

Puka je izmišljotina, da sam ja bude kada, a još manje dne 15. marča t. g. rekao g. Doktoru Krstiću, koga mimogred budi rečeno, samo lično poznajim, rieči „Bravo Signor Dottor questa volta la ga salvà l' Istria.“

Volesko dne 13. Travanj 1897.

Ivan Wolf
c. k. porezni podvornik

(Gornji izprak stigao nam je prekasno za poslednji broj a pošto nam je pisao istodobno naš dopisnik, da je zamjenio osobe, javili smo g. Wolfu, da ča naš dopisnik sam izpravi ovu nehotičnu pogriješku (kao što ju također izpravlja na drugom mjestu), te da bi ovaj izpravak izostati mogao, nu g. Wolf nehtjede na to pristati i tako donasamo danas dva izpravka o istom predmetu. Op. Ured.)

Listnica uredništva.

Gosp. A. B. u M. Primiti smo sve i upotrebiti čemo. Zivio!
Gosp. I. M. u L. Pretekao Vas drug, hvala vam; primismo predplat. Zivili!
Gosp. „Zemljak“ u P. Izvolite nam priobiti ime na promaknutih, pak čemo je rado tiskati. Zivili!
Gosp. J. K. u T. Obavestiti čemo se u Vašem poštu te vam priobiti, što vam bude činili. Da ste nam zdravo!
Gosp. N. N. Pijan. List, što ste ga naručili za „Bačac Ivana Franova“ bijaše nam već dva puta od tamošnje pošte povratan sa opazkom „Riflutato“. Kako da si to protumacimo?

Listnica uprave.

Gosp. A. P. u V. Reklamacije prosto su od poštarne, ako su u otvorenom pisnu; novija dakle omot (kvartu) zaljepit. Zdravo!

Prave brnske suknene stvari

Jedan coupon (for. 3-10 iz dobro) parve
3-10 m. dug, do- 4-10 iz dobro dvoje
statan za muž- 4-50 iz dobro vune
ko odjele stoji 6-11 iz bolja
samo 7-75 iz slas
9-11 iz najljepije
10-50 iz još ljepije

Jedan coupon za crno salonsko odjele for. 10. Tvari za gornje kapute, Boden, Peravulune, Dookings. Tvari za državne i željezničke odjele, najljepije Kammerger i Chevete itd. razaslije uz tvorničke cijene kao čvrsto, solidno i vrlo dobro poznato

Skladište tvor- Kiesel-Amhof u Brnu
ničkog suknja

Uzorel badava i franco. Pošiljke vjerno uzorku. Pozor! P. n. obična upotreba se obo- bito na to, da steje stvari mnogo manje, ako se ih izravno narudi nego li one, koje se poro- dovanjem trgovaca nabavi. Tržka Kiesel- Amhof u Brnu razaslije sve stvari uz prave tvorničke cijene bez odbitka, što ga daju krojačim, koji škodi, alio privatnim strankam.

Njegova svetost papa Leon XIII. poručio je po svojem liečniku prof. dr. Lap- ponje Ljekariku Piccoliju u Ljubljani najbrže da se zahvali za Nj. Svetosti odposlatu tinkturu za želudac.

Spomeniti liečnik, kako i mnogo drugih od- ličnih profesora medicine iztražili su Piccolijevu tinkturu za želudac, te ju preporučuju kao izvrsno sredstvo za liječenje želudca, po- množuje tek, ter pospješuje probavu i čišćenje. Cijena: 1 bočica 10 kr., 12 bočica sa zavijkom 1 for. 86 nt.; pošiljka po pošti od 66 bočica 6 for. 28 avš.

STEFANIJA

trivila opetovan, uporabiti. — Cijena 1 bočica 20 avš. 10. bočica 1 for. 20. avš.

Ljekarna Piccoli
„pri anđelu“
Ljubljana, Dmajska cesta
Pošiljke se šilja prama
poštanskom ponzećm.

Dobro poznate i obljubljene
štrcaljke
inžinira Živica

dobivaju se
još uvijek
uz obične
nizke cijene
na skladištu tvrđko
ŽIVIC i drug.
(Schwitz Comp.)
ulica Zonta br. 5.
TRST
Tko želi, pošalje mu se cjenik.

FILIJALKA

c. kr. priv. avstr. kreditnoga zavoda
za trgovino in obrt v Trstu.
Novci za vplačila.

V vredn. papirjih na 4-dnevni odkas 2%	V napoleonih na 30-dnevni odkas 2%
„ „ „ 2 1/2%	„ „ „ 2 1/2%
„ „ „ 3%	„ „ „ 2 1/2%

Za pisma, katera se moraju izplaćati v sodanjih bankovnih avstr. volji, stopuje nova avstrovska takso v krepot z dnem 5. februara, 9. februara in odnosno 2. marča t. l. po dostiznih objavljanj.

Okrožni oddel.

V vredn. papirjih 2% na vaniko svoto.
V napoleonih brez obrzati

Nakaznice

za Dunaj, Prago, Pašto, Brno, Lvov, Trepavo, Reko kakor za Zagreb, Arad, Bieltzi, Gablonz, Građo, Sibiu, Inomost, Colovo, Ljubljana, Lino, Olomoo, Reichenberg, Saaz in Solnograd, — b r o z troškovi

Kupnja in prodaja

vrednostij, divlja, kakor tudi vnoženje kuponov proti odbitku 1%o provizije.

Inkaso vseh vrst pod najumostnijimi pogoji.

Prednaji.

na jamčevne listne pogoji po dogovoru. Kredit na dokumente v Londonu Parizu, Berolinu ali v drugih mestih — provizija po jako umestnih pogoji.

Kreditna pisma na katorokoli mesto.

Vložki v polnaro.

Sprejemajo se v pohrano vrednostni papirji, zlat ali srebrni donar, inozemski bankovni fid. — po pogodbi.

Naša blagajna isplačuje nakaznice narodne banke italijanske i italijanski franki, ali pa po duovrem. curau.

Trst, 2. februara 1896.

Javna zahvala.
Svoj rodbini, prijateljem i znancem
koji su mog nezaboravnog supruga
Frana Rubešu
sproveli na vječni počinak, izrazujem ovim
putem svoju duboku zahvalnost.
Volosko, 18. aprila 1897.
Karla ud. Rubeša,
rodj. Dubrović.

Svećar J. Kopač Solkanska cesta
u GORICI broj 9.
preporuča velečastnomu svećenstvu, crkvenim upravam, te slavnom obćinstvu prave
pčelno-vošćene svieće
kilogram po for. 2.45
Da su ove svieće, koje nose protokolirani tvornički znak, nepokvarane, jamčim
sa svotom od 1000 kruna.
Svieće slabije vrsti za pogrebe i postranu razsvietu crkava dobivaju se po vrlo
nizkoj cieni.
Prodajem također tamjan za crkve:
Lacrima najljepiji klgr. po for. 1.20
obični „ „ 1.—
Granis „ „ —.60
Robu šalje na sve strane austro-ugarske monarhije prosto od poštarine.

Liekarna Dragutina Accurti-a na Ricci
Corsia Deak
odlikovana zlatnom kolajnom na hygieničkoj izložbi u Beču godine 1894.
preporučuje štovaocm obćinstvu sljedeće liekove:
Željezovito Kinovno vino (Vino Chino ferrato) ovaj liek upotrebljava se veoma uspješno u
svih bolestih, kojima je povod novaljana krv,
kao u blijodobolji, kod gljivah (Scrofulosi), uzru u kostijah (rachitis), kod odraslih, kod ane-
mičnih djetorjaka i kod slabo djece, djeluje veoma dobro za oporavu poslije slabiećih bolesti,
kod nestalioe krvi, neprobavivosti i u obće za pojaćenje i okriepu tiela. — 1 caklenka sa
naputkom stoji 1 forintu.
Sok od Salsaparigle — Konduros (Estratto Salsapariglia) za čišćenje krvi, osobito u pro-
ljeće dobro je uzimati najbolje
sredstvo proti svakim posledicam veneričkih bolesti, proti kostobolji, pogonor i ulogau, u
obće za sve bolesti, koje su prouzrokovane od pokvarene i nečiste krvi. 1 caklenka naputkom
stoji 80 avš.; tri caklenke jesu dostatne za čitavu proljetnu karu to stoji 2 for.
Najljepije ulje od bakalara (olio di fegato di Merizzo) sredstvo za slabu i skrofuloznu djecu.
1 boea 1 forint.
Sredstvo proti kurjim očima (Essenza per i calli) odstranjuje sjegurno kurja oka i brada-
vice. — 1 bočica sa naputkom 85 novč.
Slašćice proti kašlju i promoklosti grla. Izvrstno sredstvo proti kašlju i bronhijalnom kataru.
1 kutija stoji 85 novč.
Izim navedenih liekova imade u zalihii sve tri i inozemne špeciialitete, kozmetična
sredstva medicinskih sapuna, svakojakih kirurgičnih sprava, mineralnih vodah, te obavija
tačno sve naručbe bezodvratno uz poštansko pouzćeće.

Zidni koleđar za god. 1897.
Tiskara Delene, Trg valika vjestašice u Trstu br. 2
pripravila je za god. 1897. zidni ko-
leđar, te ga prodaje po 20 nt. komadi,
poštom 25 novč. komad.

Ljekarna k Zrinjskomu
H. BRODJOVIN
Zagreb, Zrinjski trg broj 20.

Preporuča kao najbolje sredstvo proti kašlju, promok-
losti, hrapavosti, proboljii i plućnom kataru svježii
trputčev sok.
Cijena bočica 75 novč.
Uz taj iz svježeg bilja prirođijan sok preporučam moj
izvrstno djelujući:

Gorski čaj proti kašlju,
koji znatno pospješuje djelovanje istoga
Cijena omota 80 avš.

Sok proti kašlju za djecu.
Djeluje izravno kod djece kod probadae, kašlja, hri-
pavca i plućnih bolestih. Cijena bočica 50 avš.

Najbolje sredstvo je:
Mazilo proti kostobolji
kod trganja, reumatizma, ischiasa, bolih u sgljovovim
tkovinama, te kod svih patkožnih bolestih, koje na-
staju naled probadae i nasebolst.
Cijena bočica sa naputkom 75 avš.
Obćinstvu šteti na zahtjev badava i franco.

Ljekarna k Zrinjskomu
H. BRODJOVIN
Zagreb, Zrinjski trg broj 20.